

Δεν έχουμε... « κουλτούρα συμβιβασμών », λέει! του Θανάση Κ.

Άρχισαν να παρελαύνουν ποικίλοι «**σύμβουλοι**» και διακηρύσσουν δημόσια, όχι απλώς ότι πρέπει «να τα βρούμε» με την Τουρκία, αλλά ότι εμείς **δεν έχουμε δίκιο κι έχει η Τουρκία!**

–Ο ένας μας λέει ότι η Ελλάδα **«δεν έχει κουλτούρα συμβιβασμών»!**

–Κι ό άλλος μας λέει ότι **το Καστελόριζο δεν έχει ΑΟΖ!** (ή πάντως έχει ελάχιστη ΑΟΖ γιατί είναι, λέει, «απομακρυσμένο»)...

Και οι δύο **δεν έχουν καμία σχέση με εξωτερική Πολιτική!**

Αλλά απολύτως καμία!

Κάθε χώρα όταν ετοιμάζεται να μπει σε κάποιου είδους διεθνή διαπραγμάτευση, στη διάρκεια της οποίας «θα δώσει και θα πάρει», πηγαίνει με το **μέγιστο** που μπορεί να διεκδικήσει, το μέγιστο που της αναγνωρίζει το Διεθνές Δίκαιο...

Όχι με το **ελάχιστο!**

Εδώ τα δικά μας τα «σαΐνια» πηγαίνουν κάνοντας **«σκόντα»!**

Πηγαίνουν αρχίζοντας τις **«εκπτώσεις» πριν καν κάτσουν** στο τραπέζι...

Πηγαίνουν είτε λέγοντας ότι **δεν δικαιούμαστε σχεδόν τίποτε,**

είτε επικρίνοντας την Ελλάδα, γιατί **δεν δέχεται να δώσει τίποτε**

απ' όσα (κατ' αρχάς τουλάχιστο), το Διεθνές Δίκαιο αναγνωρίζει ως **«δικά της»** κυριαρχικά δικαιώματα.

Αν τέτοια λένε οι «δικοί μας», **τι περιμένετε να συμβεί τελικά;**

Πρώτα-πρώτα, τι εννοεί ο «φωστήρας σύμβουλος», ότι η Ελλάδα δεν έχει κουλτούρα συμβιβασμών;

Ποια χώρα έχει κουλτούρα συμβιβασμών, κατά τη γνώμη του;

Έχει μήπως η Τουρκία; Έχει η Αλβανία; Έχει η Ιταλία; Έχει η Αυστρία μήπως; Ή η Γαλλία; Ή η Βρετανία; Ή η Δανία; Ή η Αίγυπτος; Ή το Ισραήλ; Ή η Νορβηγία;

Όλες οι χώρες του κόσμου, **διεκδικούν** τα δικαιώματά τους, ή αυτά που **θεωρούν οι ίδιες** «δικαιώματά τους». Κι όλες τα διεκδικούν όσο μπορούν καλύτερα, ζητώντας **τα μέγιστα, ως αρχική θέση**, εκ μέρους τους.

Κι ύστερα δέχονται τον όποιο «συμβιβασμό» φροντίζοντας να εξασφαλίσουν κάτι (δηλαδή «να πάρουν κάτι») για κάθε τι που αναγκάζονται να «δώσουν».

Χώρα που **υπονομεύει μόνη της** τις θέσεις της, **πριν** κάτσει καν στο τραπέζι, **δεν** υπάρχει. Μόνο η Ελλάδα των κυρίων «συμβούλων»...

Όχι δεν μας λείπει «κουλτούρα συμβιβασμών»!

Μας λείπει κουλτούρα **υπεράσπισης των εθνικών μας δικαίων!**

Αυτό μας λείπει...

Η Τουρκία δεν ενδιαφέρεται τι λέει το Διεθνές Δίκαιο. Δεν το έχει υπογράψει καν. Και δεν το έχει υπογράψει, γιατί σε γενικές γραμμές **ευνοεί τις ελληνικές θέσεις**.

Όχι μόνο δεν το έχει υπογράψει η Τουρκία, αλλά δεν θέλει να κριθεί η διαφορά μας (στην υφαλοκρηπίδα-ΑΟΖ) με βάση το Διεθνές Δίκαιο. Θέλει να κριθεί σε ειδικό διαιτητικό δικαστήριο με βάση «συνυποσχετικό» που **θα παρακάμπτει** τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου.

Δηλαδή επιδιώκει να **εξαναγκάσει** την Ελληνική Δημοκρατία να **απεμπολήσει** οτιδήποτε θετικό προβλέπει υπέρ της το Διεθνές Δίκαιο και μετά να πάει σε «διαιτησία» όπου θα χάσει τουλάχιστον τα μισά...

Κι οι δικοί μας εδώ **«διευκολύνουν»** να χάσουμε περισσότερα, καθώς βγαίνουν και λένε ότι, κάποια νησιά μας είναι **«μακρινά»** και – περίπου – δεν δικαιούνται τίποτε...

Όπως ο άλλος ο ανόητος, επί ΣΥΡΙΖΑ, που μας έλεγε **να μην είμαστε «μοναχοφάδες»** και να μην διεκδικούμε όσα το Διεθνές Δίκαιο μας επιτρέπει – κατ' αρχάς τουλάχιστον – να διεκδικήσουμε...

Η Τουρκία, παρεμπιπτόντως, **δεν** έχει κουλτούρα συμβιβασμών! Ζητάει **τα πάντα κι άλλα πολλά...**

Κι όσο εμείς δεν αντιδρούμε, **της βγαίνει!**

Ας δούμε λοιπόν, τι προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας:

Προβλέπει ξεκάθαρα ότι **τα νησιά έχουν πλήρη δικαιώματα** σε χωρικά ύδατα, υφαλοκρηπίδα ΑΟΖ. Τελεία! (άρθρο 121, παράγραφος 2 – δείτε το)...

Εξαιρέσεις υπάρχουν; Υπάρχουν!

Δεν έχουν πλήρη δικαιώματα (για την ακρίβεια δεν έχουν καθόλου δικαιώματα), **βράχοι που δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη ζωή, ούτε οικονομική δραστηριότητα.** Ή τα καλύπτει η επιφάνεια της θάλασσας στην παλίρροια. Ή είναι **τεχνητά νησιά** (δημιουργήθηκαν με ανθρώπινη δραστηριότητα, εκ των υστέρων). (Άρθρο 121, παράγραφος 3 και άρθρο 60 παράγραφος 8)

Αυτές είναι οι εξαιρέσεις. Που δεν έχουν δικαιώματα και «επήρεια»...

Τα νησιά που είναι κατοικημένα ή κατοικήσιμα έχουν **πλήρη δικαιώματα!** Κατ' αρχάς, τουλάχιστον...

Υπάρχουν περιπτώσεις που τα Διεθνή Δικαστήρια ή Διεθνή Διαιτητικά όργανα αποφάσισαν για **μειωμένη** επήρεια νησιών;

Ναι, υπάρχουν! Και αρκετές μάλιστα...

Εκείνο που **δεν** σας λένε, ωστόσο, είναι ότι η συντριπτική πλειονότητα αυτών των περιπτώσεων αφορούν αποφάσεις που λήφθηκαν τις δεκαετίες του '70, του '80 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90, όταν το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας του Montego Bay, **δεν ίσχυε ακόμα** – είχε ψηφιστεί από το 1982, αλλά έγινε «εθιμικό» στα μέσα του 1994...

Υπάρχουν ακόμα κάποιες ελάχιστες περιπτώσεις, μετά το 1998, όταν λήφθηκαν αποφάσεις **μειωμένης επήρειας** για κάποια νησιά, αλλά αυτό έγινε γιατί τα αντίδικα μέρη δέχθηκαν να πάνε σε διακανονισμό (διαιτησία) **εκτός προβλέψεων** Διεθνούς Δικαίου. Γιατί κάθε χώρα περίμενε να κερδίσει κάτι παραπάνω από την άλλη (με ευθυγράμμιση των γραμμών βάσης κλπ.).

Αλλά από την ώρα που **ισχύει** το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας (μετά το 1995), τα κατοικημένα και κατοικήσιμα νησιά έχουν πλήρη επήρεια.

Δεν υπάρχει κριτήριο «απόστασης» από την ενδοχώρα!

(Το κριτήριο απόστασης μπορεί να μειώσει, πράγματι, την επήρεια, σε περίπτωση που το νησί το οποίο βρίσκεται κοντά στην ακτή άλλου κράτους, ανήκει σε χώρα που **δεν** βρίσκεται ούτε «δίπλα» (adjacent) ούτε «απέναντι» (opposite), αλλά στην **άλλη πλευρά των ωκεανών!** Αλλά αυτό **δεν** μας αφορά...)

Ορίζει το Διεθνές Δίκαιο ότι οι γειτονικές χώρες **οφείλουν να οριοθετήσουν** την ΑΟΖ υφαλοκρηπίδα τους;

Ασφαλώς και το ορίζει. (άρθρο 74).

Αλλά αυτό **δεν** θέτει σε αμφισβήτηση την **ύπαρξη** ή την επήρεια της ΑΟΖ. Θέτει σε αμφισβήτηση **τα όρια** προς την απέναντι χώρα...

Με την Τουρκία η διαφωνία μας **δεν** αφορά τα «**όρια**» της ΑΟΖ του Καστελόριζου. Αφορά το **ΑΝ διαθέτει ΑΟΖ το σύμπλεγμα Καστελόριζου**.

Και σε καμία περίπτωση το Δίκαιο της Θάλασσας **δεν εξαρτά την ύπαρξη της ΑΟΖ από το αν την... δέχεται το απέναντι ξένο κράτος!**

Σε καμία...

Το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας (που ισχύει μετά το 1994) λέει σαφώς, ότι τα κατοικημένα νησιά (άρα και το Καστελόριζο) **έχουν** ΑΟΖ. Η τουλάχιστον αυτή είναι η αρχική θέση...

Ο δικός μας «σύμβουλος», λέει ότι **δεν** έχει! Και βάζει κριτήρια «εγγύτητας» και «απόστασης». Αλλά δεν μας εξηγεί **πόσο εγγύς** είναι το «κοντά» και **πόσο μακριά** είναι το «μακριά». Γιατί δεν είναι μόνο το Καστελόριζο «μακριά» από την ηπειρωτική Ελλάδα. Είναι και **όλα τα νησιά** του Ανατολικού Αιγαίου, όλα τα Δωδεκάνησα, ιδιαίτερα η Ρόδος και η Κάσος.

Αυτό ακριβώς λέει και η Τουρκία. Χρόνια τώρα...

Τι θα γίνει ακριβώς; **Θα μηδενίσουμε κι αυτών** των νησιών μας την «επήρεια»;

Δηλαδή οι Τούρκοι που δεν έχουν υπογράψει καθόλου του Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, **έχουν... δίκιο τελικά;**

Αυτό μας λένε;

Δηλαδή οι Τούρκοι που δεν αποδέχονται το Δίκαιο της Θάλασσας είναι **πιο κοντά στις «προβλέψεις» του**, από μας που το επικαλούμαστε ως «Ιερά Βίβλο»;

Αυτό μας λένε;

Οι κύριοι «σύμβουλοι» επικαλούνται στοιχεία και προβλέψεις που **δεν** υπάρχουν στο Διεθνές Δίκαιο.

Επικαλούνται αποφάσεις διαιτητικών δικαστηρίων που βγήκαν **πριν** να ισχύσει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, ή περιπτώσεις που **δεν έχουν καμία σχέση** με το σύμπλεγμα Καστελόριζου.

Μας λένε όλους τους λόγους για τους οποίους **μπορούμε να χάσουμε** (ακόμα κι επικαλούμενοι νομικό καθεστώς που δεν υπάρχει πια), αλλά δεν μας λένε και τους λόγους για τους οποίους **μπορούμε να κερδίσουμε**. Όπως για παράδειγμα η αρχή του «**μη εγκλωβισμού των νησιών**», που εφαρμόστηκε σε πολλές περιπτώσεις και **ευνόησε** την επήρεια νησιών, **πριν** ισχύσει το Δίκαιο της Θάλασσας...

Οι άνθρωποι **δεν** υπερασπίζονται τα δίκαια της Ελλάδας.

Προετοιμάζουν τη **συνθηκολόγησή της!**

Η δική μας αγωνία είναι **πώς θα κρατήσουμε όσο γίνεται περισσότερα**.

Η δική τους αγωνία είναι πώς να προετοιμάσουν την ελληνική κοινωνία για μας συνθηκολόγηση, όπου ακόμα κι αν κρατήσουμε «**λίγα**», να φανούν «**ικανοποιητικά**»...

Αυτοί οι άνθρωποι μας πάνε για **ήττα!**

Σκέπτονται ως πρώην δικαστές, όχι ως **υπερασπιστές** των εθνικών συμφερόντων.

Ζητάνε «**κουλτούρα συμβιβασμών**», από μια χώρα που αντιμετωπίζει **κράτος «πειρατή»** απέναντί της!

Δεν έχω καμία διάθεση να αμφισβητήσω προσωπικά ούτε τις νομικές γνώσεις ούτε την πείρα τους. Μπορεί να είναι πολύ καλοί στην... πρέφα ή στο μαγείρεμα κόκορα κοκκινιστού.

Για σύμβουλοι της χώρας και της εξωτερικής της Πολιτικής ΔΕΝ κάνουν...

ΥΓ.1 Όπως αποδείχθηκαν το περασμένο Μάρτιο **απολύτως ανεπαρκείς** όλοι εκείνοι οι «σύμβουλοι» περί **Διεθνούς Δικαίου των Προσφύγων**, που επέμεναν να αφήσουμε **ορθάνοικτα** τα σύνορα του Έβρου! Δεν ήθελαν

«απωθήσεις», δεν ήθελαν «φράχτες», δεν ήθελαν επαναπατρισμούς, έλεγαν ότι θα μας «καταδικάσει η παγκόσμια κοινότητα». Κι όταν κλείσαμε τον Έβρο κι άρχισαν οι ήπιες απωθήσεις στα νησιά η συντριπτική πλειονότητα των άλλων χωρών **συνεχάρη** την Ελλάδα και της συμπαραστάθηκε. Έστω και φραστικά...

ΥΓ.2 Οι άνθρωποι αυτοί από Πολιτική ΔΕΝ καταλαβαίνουν. Πάρτε ένα μεγάλο Νομικό Γραφείο του Εξωτερικού. Πληρώστε το καλά. **Καλύτερα** θα υπερασπιστεί τα εθνικά μας δίκαια από αυτούς τους «συμβούλους» που μας πάνε να χάσουμε...

Δεν λέω ότι είναι «προδότες» οι άνθρωποι, δεν λέω ότι το κάνουν επίτηδες, αλλά για τη δουλειά αυτή **δεν κάνουν**.

ΥΓ.3 Ακόμα κι αν είχαν την άποψη αυτή, θα έπρεπε να τη λένε **χαμηλοφώνως** στην Κυβέρνηση. Η οποία θα έπρεπε να ακούσει και **αντίθετες απόψεις** – να σταθμίσει κι άλλα πράγματα – κι ύστερα να κρίνει. Αυτοί οι κύριοι **προβοκάρουν** τη χώρα, δημόσια. Βγαίνουν και διαλαλούν, ουσιαστικά, ότι η Τουρκία **έχει δίκιο!**

Μπορεί να μη το εννοούν έτσι. Αλλά **αυτό** κάνουν...

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>